

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 6. december 2022
(OR. en)

15216/22

Interinstitutionel sag:
2022/0376 (NLE)

VISA 186
MIGR 372
RELEX 1592
COAFR 347
COMIX 554

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om anvendelse af et forhøjet
visumgebyr for så vidt angår Gambia

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/...

af ...

om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)¹, særlig artikel 25a, stk. 5, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

- (1) I overensstemmelse med artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009, skal Kommissionen regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse. På grundlag af den vurdering, som foretages i henhold til nævnte bestemmelse, er samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse blevet vurderet som værende utilstrækkeligt. I betragtning af de skridt, der er taget for at forbedre graden af samarbejde, og Unionens overordnede forbindelser med Gambia, er det blevet vurderet, at Gambias samarbejde med Unionen om tilbagetagelesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling fra Unionens side.
- (2) I overensstemmelse med artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009 vedtog Rådet den 7. oktober 2021 gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781¹, som midlertidigt suspenderer anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår visse gambiske statsborgere.

¹ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 af 7. oktober 2021 om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Gambia (EUT L 360 af 11.10.2021, s. 124).

- (3) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009 løbende vurderet samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781. Vurderingen viser, at der ikke er sket væsentlige forbedringer, da samarbejdet om identifikation og tilbagesendelse fortsat er en udfordring, tidsrammen i tilbagetagelsesordningen mellem Unionen og Gambia er ikke blevet overholdt, og et moratorium for tilbagesendelser med charterfly – som ensidigt blev indført af Gambia – forblev i kraft indtil marts 2022. Selv om der er sket en vis udvikling, navnlig med udstedelsen af tre landingstilladelser i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer, som fandt sted efter suspensionen af det moratorium, der blev indført af Gambia, er samarbejdet om tilbagetagelse fortsat utilstrækkeligt, og der er fortsat behov for væsentlige og vedvarende forbedringer.
- (4) Kommissionens vurdering er, at Gambias samarbejde med Unionen om tilbagetagelsesspørgsmål fortsat er utilstrækkeligt på trods af de foranstaltninger, der blev vedtaget i gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781, og der er derfor behov for yderligere handling, uden at det berører gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781.
- (5) Anvendelsen af et gradvist højere visumgebyr for gambiske statsborgere bør sende et klart signal til Gambias myndigheder om behovet for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse.

- (6) Der bør derfor anvendes et visumgebyr på 120 EUR som fastsat i forordning (EF) nr. 810/2009 for de gambiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806¹. I overensstemmelse med nævnte forordning vedrører dette gebyr ikke børn under 12 år. Det bør heller ikke gælde for de ansøgere, som er indrømmet fritagelse for det visumgebyr, der skal opkræves, eller er nedsat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 810/2009.
- (7) Denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF², som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer, uanset deres statsborgerskab, når de ledsager eller slutter sig til en unionsborger. Denne afgørelse bør således hverken finde anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller på familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (omarbejdning) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (8) Foranstaltningerne i denne afgørelse bør ikke berøre medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder som værtslande for internationale mellemstatslige organisationer eller for internationale konferencer indkaldt af De Forenede Nationer eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, som medlemsstaterne er vært for. Anvendelsen af det forhøjede visumgebyr bør derfor ikke finde anvendelse på gambiske statsborgere, der ansøger om visum, for så vidt det er nødvendigt for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser som værtslande for sådanne organisationer eller konferencer.
- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (10) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

¹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- (11) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF².
- (12) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁴.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (13) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².
- (14) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på gambiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EU) 2018/1806.
2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på gambiske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller 6 i forordning (EU) 2018/1806.
3. Denne afgørelse berører ikke muligheden for, at der i individuelle tilfælde kan indrømmes fritagelse for det visumgebyr, der skal opkræves, eller at det nedsættes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 810/2009.
4. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på gambiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.
5. Denne afgørelse berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.
 - a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

- b) som værtsland for en international konference indkaldt af De Forenede Nationer eller i deres regi eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, som en medlemsstat er vært for
 - c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter eller
 - d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 indgået mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien som senest ændret.
6. Denne afgørelse berører ikke de foranstaltninger, der er fastsat og anvendes i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781.

Artikel 2

Anvendelse af visumgebyr

Gambiske statsborgere, der ansøger om visum, betaler et visumgebyr på 120 EUR.

Artikel 3

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 4

Adressater

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne

Formand
